Rok 1911.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. sierpnia 1911.

Nr. 103.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego z dnia 9. czerwca 1911, L. 1549, o ustanowieniu dwu rejonów ochronnych dla wody źródlanej, zasilającej wodociąg gminy Zakopane.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że c. k. Urząd górniczy okręgowy w Krakowie w porozumieniu z c. k Starostwem powiatowem w Nowym Targu wskutek prośby gminy Zakopane i po przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych i rozpraw komisyjnych orzeczeniem z dnia 25. marca 1910, l. 2768, ustanowił ze względów publicznych w myśl przepisów §§ 18, 220 i 222 powszechnej ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854, Dz. p. p. Nr. 146, tudzież §§ 71, 72 i 75 naftowej ustawy krajowej z 22. marca 1908, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 61, dla zabezpieczenia wody źródlanej, wypływającej w niwach Capki i Kuźnice, w gminie katastralnej

Zakopane a zasilającej wodociąg tej gminy, dwa rejony ochronne w gminie katastralnej Zakopane, których granice są następujące:

I. Granica rejonu ochronnego w niwie „Capki“ biegnie od punktu tryangulacyjnego 1168, leżącego w zetknięciu parcel gruntowych l. k. 11216/3, 11216/4, 11216/2 i 11214/2, do punktu zetknięcia parcel l. k. 12351, 11217/1 i 11217/2 w prostej linii, następnie 120 m w katastralnym kierunku północnym, dalej 300 m w katastralnym kierunku wschodnim, stąd 134 m w katastralnym kierunku południowym, do przecięcia się tej linii z południowym, brzegiem drogi l. k. 12351; od tego punktu biegnie ta granica wzdłuż południowego brzegu wyż wspomnianej drogi l. k. 12351 ku wschodowi na odległość 106 m, następnie 1326 m w kierunku katastralnym 12_h 6^0, a w końcu w katastralnym kierunku zachodnim na 250 m do punktu tryangulacyjnego 1168, zamykając w ten sposób granice tego rejonu ochronnego.

II. Rejon ochronny w niwie „Kuźnice“ tworzą parcele gruntowe l. k. 11214/4, 11149/2 i 11150/2.

W uwzględnieniu interesu publicznego, wywołanego potrzebą utrzymania rzeczonych źródeł w stanie rodzimym, zakazuje się na czas trwania tychże względów publicznych prowadzenia w obu tych rejonach ochronnych wszelkich robót poszukiwawczych i eksploatacyi tak minerałów zastrzeżonych (§ 3 ustawy z dnia 23. maja 1854 Nr. 146 Dz. u. p.), jak również minerałów żywicznych (§ 1 naftowej ustawy krajowej).

Orzeczenie to opiera się na niewątpliwie bardzo doniosłem znaczeniu i koniecznej potrzebie zaopatrzenia gminy i zakładu klimatycznego w Zakopanem w zdrową wodę do picia, uwzględniając przy tem tę sprawdzoną okoliczność, że w granicach obu wyż opisanych rejonów ochronnych nie można się spodziewać nadających się do odbudowy złóż minerałów zastrzeżonych lub żywicznych.

C. k. Starosta górniczy:
W zastępstwie
Bocheński w. r.

Nr. 104.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego z dnia 9. czerwca 1911, L. 1636, o ustanowieniu rejonu ochronnego dla źródeł wody w gminie kat. Malechów, zasilających wodociąg Krajowych Zakładów rolniczych w Dublanach.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że c. k Urząd górniczy okręgowy w Stanisławowie w porozumieniu z c. k. Starostwem powiatowem we Lwowie wskutek prośby Wydziału krajowego we Lwowie i po

przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych i rozpraw komisyjnych orzeczeniem z 12 stycznia 1910, l. 1488 ex 1909, ustanowił ze względów publicznych w myśl przepisów §§ 18, 220 i 222 pow. ust. górn. z 23. maja 1854, Dz u. p. Nr. 146, tudzież §§ 72 i 75 kraj. naftowej ustawy z 22 marca 1908, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 61, dla zabezpieczenia zródła na parceli l. kat. 601/2 w gminie kat. Malechów, zasilającego wodociąg Krajowych Zakładów rolniczych w Dublanach, rejon ochronny w gminach kat. Malechów i Grzybowice, którego granice są następujące:

Granica północna ciągnie się od kopca granicznego Nr. 3 gminy katastralnej Grzybowice i Malechów granicą tychże gmin do kopca granicznego Nr. 2, i dalej północną granicą parcel grunt. l. kat. 2154, 2152, 2131, 2130, 2110, 2019 gminy Grzybowice, a stąd północną granicą parc. gr. l. kat. 2050/1 tejże gminy do zetknięcia się tejże z parc. gr. l. kat. 2016.

Granica zachodnia biegnie w ciągu dalszym od ostatnio opisanego punktu w kierunku południowo-zachodnim do zetknięcia się parceli gr. l. kat. 2050/1 z parc. gr. l. kat. 1772, dalej granicą tychże do zetknięcia się z parcelą gr. l. kat. 2050/2, stąd do granicy gmin Grzybowice i Zamarstynów.

Granica południowa ciągnie się od ostatnio opisanego punktu granicą obu gmin, następnie lewym brzegiem potoka Malechów aż do południowo-zachodniego rogu parceli gr. l. kat. 615 gminy kat. Malechów.

Granica wschodnia biegnie od ostatnio opisanego punktu w kierunku północnym do kopca granicznego Nr. 3 gminy Grzybowice i Malechów, t. j. do punktu wyjścia.

W granicach utworzonego w ten sposób rejonu ochronnego zakazuje się na przyszłość prowadzenia wszelkich poszukiwań tak minerałów zastrzeżonych jak i niezastrzeżonych.

Kopania odkrywkowe na glinę, żwir lub kamień w obrębie tego rejonu ochronnego będą poddane przez Władzę polityczną pewnym zastrzeżeniom co do sposobu prowadzenia robót i odprowadzenia wody powierzchniej i wgłębnej.

Głębsze poszukiwania wody zapomocą studzien lub otworów świdrowych w obrębie tego rejonu ochronnego mogą być dozwolone przez Władzę polityczną tylko w miarę, o ile wodociągowi dla Zakładów krajowych w Dublanach nie będą szkodzić.

Orzeczenie powyższe uzasadnia się z jednej strony doniosłością, jaką ustanowiony rejon ochronny posiada pod względem publicznym dla zaopatrzenia Zakładów krajowych w wodę, z drugiej zaś strony okolicznością, iż w granicach powyżej nakreślonych można zupełnie wykluczyć znajdowanie się tak minerałów zastrzeżonych, jak i niezastrzeżonych.

C. k. Starosta górniczy:
W zastępstwie
Bocheński w. r.

Nr. 105.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego z 20. czerwca 1911 L. 57.694, w sprawie zmiany niektórych postanowień obwieszczenia z 26. listopada 1875 do L. 25.744 Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1876 dotyczące ryczałtów szupasowych.

Przepisy ustępu II. litera D. E. i F. obwieszczenia Wydziału krajowego z 26. listopada 1875 Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1876 uchyla się, a natomiast postanawia się, jak następuje:

D. Wyżywienie dzienne szupasowych.

Za wyżywienie dzienne szupaśników przypada każdej stacyi szupasowej należytość po 40 h dziennie od każdego szupaśnika, tożsamo i od szupasowanego za paszportem przymusowym, któremu stosownie do wskazanej przez władzę szupasową potrzeby odda stacya szupasowa zapomogę na dzienne wyżywienie w kwocie 40 h na rękę.

Powyższe podwyższenie należytości za wyżywienie szupaśników wchodzi w życie począwszy od 1. stycznia 1912 roku.

E. Transport szupasowanych pod strażą podwodami.

Za transport wozem przypada należytość po 15 halerzy od konia i kilometra, czyli po 1 K 50 h od konia i od miriametra.

Należytość jednak nie może być zarachowaną od mniejszych przestrzeni, jak od każdego już ukończonego jednego kilometra.

Za powrót podwody do domu nie przypada żadna należytość.

F. Należytość straży konwojującej.

Za nadzór i eskortowanie szupaśników przypada dla każdego konwojującego strażnika gminnego — a to bez różnicy czy pieszo lub wozem, należytość po 12 halerzy od jednego kilometra konwojowania, czyli po 96 h od ośmiu kilometrów. — Należytość jednakże nie może być zarachowaną od mniejszych przestrzeni jak od każdego już ukończonego kilometra. — Za drogę w powrocie odbytą nie przypada dla strażnika gminnego żadna należytość.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Jan Kiweluk w. r.

Nr. 106.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. lipca 1911 L. 92.602, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Bochni.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kraj. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Bochni dla dorosłych na 1 K 50 h. a dla dzieci do lat 7-miu na 76 h. dziennie począwszy od 1. października 1911 r.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 107.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. lipca 1911, L. 88.352, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Bóbrce.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Bóbrce dla dorosłych na 1 K 80 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 90 h dziennie począwszy od 1. października 1911.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 108.

U s t a w a

z dnia 21. lipca 1911 o utworzeniu z części gminy Krynica i części obszaru dworskiego w Krynicy w powiecie nowosądeckim nowej gminy administracyjnej pod nazwą „Krynica Zdrój".

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Z gminy Krynica, powiatu nowosądeckiego, wydziela się część, która wraz z częścią obszaru dworskiego w Krynicy tworzyć będzie nową, samoistną gminę administracyjną pod nazwą „Krynica Zdrój".

Pozostała część gminy Krynicy nosić będzie nazwę „Krynica Wieś".

Art. II.

Gminę „Krynica Zdrój" będzie stanowił obszar objęty następującemi granicami:

Począwszy od drogi powiatowej, oznaczonej L. kat. 18.144, linia idąca potokiem Hawrań przez parcele L. kat. 12.430, 12.572, 12.573, 12.578, 12.587, 12.592, 12.651/1, 12.651/2, 12.656, 12.729, 12.738, 12.768, 12.776/1, 12.833, 12.845, 12.849, 12.955, dalej pomiędzy drogą oznaczoną L. kat. 18.156 a parcelą L. kat. 12.956, dalej w kierunku północno-zachodnim między drogą oznaczoną L. kat. 18.157 a parcelami L. kat. 12 962, 12 961, 12.960, 12.973, 12.980, 12.985, 13.021/1, 13.035/1, 13.035/2, 13.119, 13.130, 13.190, 13.206, 13.276, 13.275, 13 294, 13.360, 13.373, 13.450, 13.488, 13.490, 13.491, 14.112, dalej pomiędzy parcelami L. kat. 14.112 a 14.113, 14.178 a 14.177, dalej między drogą oznaczoną L. kat. 18.158 a parcelami L. kat. 14.182, 14.220, 14.222, następnie pomiędzy parcelami L. kat. 14.226 a 14.227, 14.226 a 14.335, 14.225 a 14.336, dalej w kierunku północnym między drogą oznaczoną L. kat. 18.159 a parcelami L. kat. 14 367, 14.366, 14.364, 14.352, 14.386, 14.466, 14.471, 14.484, 14.558, 14.569, 14.579, 14 558, 14.577/2, 14.577/1, 14 652, 18.160, 14.654, 14.662, 14.667/1, 14.765, 14.840, 14.848, 14.849, 14.967, 15.003, 15.010, 15.166, 15.167, 15.168 15 151/2, 15.209, 15.213, 15.355, 15.357, 15.452, 15.451, 15.446,

15.512, 15.507, 15.503, 15.610, 15.607, 15.703, 15.701, 15.771/1, 15.771/2, 15.772, 15.858, 15.860, 15.856, 15.855, 15.958 i 15960, dalej od drogi powiatowej oznaczonej L. kat. 18.144 w kierunku wschodnim potokiem Hawrań przez parcele L. kat. 12.426 aż do ujścia tegoż potoku do potoku Kryniczanki, oznaczonego L. kat. 18.190, następnie pomiędzy potokiem Kryniczanka a parcelami L. kat. 3740, 3681, 3678, 3621, 3620, 3553, a stąd północną stroną drogi oznaczonej L. kat. 18.086. t. j. między tą drogą a parcelami gruntowemi L. kat. 3486/2, 3486/1, 18.085, 3487, parcelami budowlanemi L. kat. 64, 62, parcelami gruntowemi L. kat. 3492 i 3493, następnie pomiędzy parcelami L. kat. 3493 a 3494, 3481 a 3480, 3411 a 3412, 3402 a 3401, 3336 a 3337, 3326 a 3325, 3260 a 3261, 3249 a 3248, 3185 a 3186, 3182 a 3181, 3122 a 3123, 3111 a 3110, 3030 a 3031, 3015/2 a 3014/2, 3015/1 a 3014/1, 2766 a 2767, stąd zaś w prostej linii przez parcele L. kat. 2759, 2757, 2758, 2742, 2739, 2738, 18.081, 2652, 2655, 2663, 2667, 2676/2, 2677/1, 2679/1, 2677/2, 2679/1, do południowo-wschodniego rogu parku „Smereczyna“, oznaczonego L. kat. 36, następnie między parcelą L. kat. 36 a parcelami L. kat. 2363, 2362, 2356, 2354, 2352, 2341, 2226, 2225, 2222, 2221/2 2200, 2199, 2166, 2165, 2144, 2100, 2099, 2092, 2091, 2076, 2074/2, 2074/1, 2067, 2064, 2038, 2037, 2031, 2030, 2018, 2017, 2000/2, 2000/1, 1552, 1550, 1549 i 1537, stąd na wschód ku lasowi „Wojnaczka“, oznaczonemu L. kat. 1559, rozgraniczając parcele L. kat. 1536 i 1537, 1536 i 1538, 1535 i 1538, 1533 i 1539, 1532 i 1540, 1531 i 1540, dalej południową stroną lasu „Wojnaczka“ aż do drogi gminnej Krynica-Tylicz, oznaczonej L. kat. 18.076, to jest między parcelą L. kat. 1559 a parcelami L. kat. 1540, 1541, 1544, 1545, 1558, 1997, 1996, 1995, 1994, 1993, 1992, 1989 i 1988, dalej północną granicą lasu „Zwadliwa“, oznaczonego L. kat. 1969/5, to jest między tą parcelą a parcelami L. kat. 1561, 1562, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569 i 1583, dalej rozgranicza parcele L. kat. 1588 i 1587, 1596 i 1597, 1604 i 1603, 1617 i 1621, 1620 i 1621, 1620 i 1627, 1619 i 1627, 1619 i 1628, 1619 i 1629, 1618 i 1629, 1614 i 1629, następnie przecinając parcelę L. kat. 1629, biegnie pomiędzy parcelami L. kat. 18.075 a 1639, 1651 a 1650, 1660 a 1662, 1677, a 1675, 1686 a 1688, 1770 a 1699, 1711 a 1712, dalej między parcelami L. kat. 1711 a 1721, 1710 a 1721, 1710 a 1722, 1722 a 1723, 1725 a 1749, 1744 a 1749, 1752 a 1749, 1752 a 1776, 1774 a 1776, 1779 a 1776. W tem miejscu przecina linia graniczna gminy „Krynica Zdrój“ parcelę L. kat. 1801 w kierunku granicy pomiędzy parcelami L. kat. 1774 i 1779 a 1776, następnie między parcelami L. kat. 1801 a 1802, 1802 a 1803, 1822 a 1821, 1824 a 1823, 1851 a 1852, 1373 a 1355, 1373 a 1356, 1371 a 1370, 1371 a 1366, 1299, a 1300, 1292 a 1299, 1293 a 1292, 1260 a 1261, 1230 a 1229, 1230 a 1136, 1231, a 1136, 1135 a 1136, 1135 a 1138. 1135 a 1132, 1133 a 1131.

W tem miejscu przechodzi granica przez potok Powlanki (Farbański), oznaczony L. kat. 18.191, rozgranicza parcele L. kat. 1118 i 1098, przecina drogę oznaczoną L. kat. 18.073 i biegnie między parcelami L. kat. 1102 a 1115, 1102 a 1116, 1108 a 1116, 1109 a 1116, 1110 a 1111, 1063 a 1111, 1063 a 1062, 1012 a 1013, 1012 a 1005, 1011 a 1005, 1005 a 965, 965 a 966, 962 a 965, 962 a 950, 959 a 950, 958 a 950, 953 a 950, 941 a 950, 938 a 928, 927 a 928, 760 a 759, 769 a 770, 774 a 773, 782 a 773, 782 a 753, 753 a 772, 754 a 757; stąd idzie granica pomiędzy drogą oznaczoną L. kat. 18.071 a parcelami L. kat. 755, 749, 746, 740, 738, 737, 731, dalej między parcelami L. kat. 731 a 734, 731 a 719, 731 a 581, 580 a 581, 571 a 581, 570/1 a 582, 563 a 562, 451 a 452, 436 a 437, 434 a 435, 423 a 422, 380 a 381, 380 a 372, 380 a 79, 376 a 79, 376 a 78, 376 a 72, 71 a 72, 71 a 74. 111 a 109, 150 a 122, 158/2 a 122, 158/2 a 159, 182 a 179, 213 a 179, 213 a 212, 222 a 223, 222 a 239, 244 a 258, 252 a 257, 252 a 253 i 252 a 254. Stąd zwraca się granica gminy „Krynica Zdrój“ na zachód i biegnie wzdłuż granicy gminy „Słotwiny“.

Upoważnia się Wydział krajowy do sprostowania każdej różnicy, gdyby się okazała między stanem faktycznym a wyliczonymi w niniejszym artykule numerami parcel.

Art. III.

Podział majątku dotychczasowej gminy Krynica pomiędzy gminy „Krynica Zdrój“ i „Krynica Wieś“ oznaczony jest uchwałą Rady gminnej w Krynicy z dnia 25. sierpnia 1904, zatwierdzoną przez Radę powiatową w Nowym Sączu uchwałą z dnia 20. września 1904, L. 1956.

Art. IV.

Gmina Krynica Wieś podlega i nadal przepisom ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 19.

Gmina Krynica Zdrój podlega przepisom ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 51, z następującemi zmianami:

1. Budżet gminy i zakładów gminnych na następny rok administracyjny ma naczelnik gminy przedłożyć Radzie gminnej najpóźniej do końca lipca, a Rada gminna ma ten budżet wziąć pod obrady i uchwalić w ciągu miesiąca września.

2. W skład Rady gminnej wchodzą prócz radnych i zastępców wybranych stosownie do postanowień ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51, i przepisów ordynacyi wyborczej gminnej, nadto mianowani przez

c. k. Namiestnictwo jako władzę zarządzającą zakładem zdrojowym w Krynicy w imieniu funduszu religijnego, trzej radni i trzej zastępcy.

Natomiast nie przysłuża funduszowi religijnemu prawo być członkiem Rady gminnej bez wyboru na zasadzie § 12 wspomnianej ustawy gminnej z tytułu podatków bezpośrednich opłacanych w gminie Krynica Zdrój.

Tych trzech radnych i ich zastępców powołuje c. k. Namiestnictwo na każdorazowy sześcioletni okres wyborczy reprezentacyi gminnej, ma jednak prawo także podczas trwania okresu wyborczego odwołać mianowanego członka Rady gminnej.

Gdyby w czasie sześcioletniego okresu urzędowania ubył który z powołanych radnych lub ich zastępców, będzie w jego miejsce powołany inny radny względnie zastępca, którego mandat będzie jednak trwał tylko do końca bieżącego okresu urzędowania reprezentacyi gminnej.

Powołani radni i ich zastępcy urzędują w każdym razie tak długo, dopóki nowo wybrana reprezentacya gminna nie obejmie urzędowania.

Radnym i zastępcą nie może być osoba, która jest wyłączona lub wykluczona od obieralności do Reprezentacyi gminnej.

Powołani radni i zastępcy mogą mieć stałe miejsce zamieszkania poza obrębem gminy Krynica Zdrój.

Powołani radni i zastępcy posiadają wszelkie prawa i obowiązki na równi z wybranymi członkami Rady gminnej. Mianowani radni mogą też być wybrani członkami zwierzchności gminnej, o ile nie zachodzą okoliczności wyłączające ich od tego wyboru.

Powołany zastępca bierze udział w obradach i uchwałach Rady gminnej wówczas jeżeli radny, dla którego on zastępcą ustanowiony został, nie jest obecny na posiedzeniu Rady gminnej.

Art. V.

Ordynacya wyborcza dla gmin z 12. sierpnia 1866, Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 19, obowiązywać będzie także gminę „Krynica Zdrój“ z tą zmianą, że obywatele honorowi tej gminy mają prawo wybierania w myśl § 1, ust. 3 ordynacyi wyborczej dla gmin.

Art. VI.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostanie rozwiązaną Rada gminna w Krynicy, a kierownictwo tak gminy „Krynica Wieś“, jak i gminy „Krynica Zdrój“ będzie oddane tymczasowym zarządom, których skład oznaczy Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Najdalej w sześć tygodni po objęciu urzędowania rozpiszą tymczasowe zarządy wybory do Rad gminnych.

Art. VII.

Gmina „Krynica Zdrój“ stanowi zdrojowisko, a rejon zdrojowy obejmuje całą tę gminę.

Krajowa ustawa zdrojowa z dnia 11. października 1908, Dz. ust. i rozp. kr, Nr. 133, przestaje obowiązywać w gminie „Krynica Zdrój“, a wszystkie sprawy zdrojowe w gminie „Krynica Zdrój“ i zarząd funduszem taks zdrojowych załatwiać będzie Reprezentacya tej gminy w poruczonym zakresie działania w spo ób, który określi regulamin wydany przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym po wysłuchaniu Rady gminnej „Krynica Zdrój“ przy analogicznem zastosowaniu zasadniczych postanowień o obowiązującej krajowej ustawy zdrojowej.

Art. VIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po dniu ogłoszenia.

Art. IX.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych. sprawiedliwości, skarbu, wyznań i oświaty, oraz rolnictwa.

Ischl, dnia 21. lipca 1911.

Franciszek Józef w. r.

Stürgkh w. r. **Hochenburger** w. r.

Meyer w. r. **Wickenburg** w. r.

Widmann w. r.

Nr. 109.

U s t a w a

z dnia 1. sierpnia 1911 zmieniająca postanowienia Art. III. i VI. ustawy z dnia 18 grudnia 1881, Dz. ust. kraj. Nr. 48 ex 1883, o zniesieniu propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. mieście Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Art. III. i VI. ustawy krajowej z 18. grudnia 1881, Dz. ust. kraj. Nr. 48 z roku 1883, znosi się w brzmieniu dotychczasowem i mają odtąd opiewać, jak następuje:

Art. III.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysłuża prawo pobierać następujące miejskie opłaty konsumcyjne:

1. Od araku, koniaku, ponczowej esencyi, likierów, rozolisów i innych słodzonych napojów spirytusowych, przy wprowadzaniu po 60 kor. za (1) jeden hektolitr.

2. Od wódki, rumu i spirytusu tak przy wyrobie jak przy wprowadzaniu 56 hal za jeden stopień hektolitrowy t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100-dzielnego alkoholometru przy temperaturze + 12° R. odmierzony stopień.

Opłacie tej podlegają przy imporcie także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową.

Spirytus należycie według istniejących w tej mierze postanowień denaturowany tudzież spirytus używany do celów przemysłowych wolny od podatku państwowego, wolny jest od tej opłaty.

3. Od piwa a to:

a) przy wyrobie 31 halerzy za jeden hektolitr, od każdego stopnia sacharometru brzeczki piwnej przy temperaturze + 14° R.
b) przy wprowadzeniu 3 kor. 60 hal. za 1 hektolitr (100 litrów) piwa importowanego, bez względu na jakość napoju.

4. Od miodowych napojów t. j. miodu pitnego, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku:

a) przy wprowadzeniu 13 kor. za jeden hektolitr (100 litrów);
b) przy wyrobie miodu pitnego 35 kor. za każdy cetnar metryczny (100 kilogramów) miodu praśnego, patoki użytego do warzenia czyli wyrobu napoju.

Art. VI.

Przemysłowcom miejscowym, trudniącym się wyrobem, przetwarzaniem lub przerabianiem, tudzież handlem wymienionych w art. III. niniejszej ustawy napojów, jeżeli one bądź przy wyrobie, bądź przy wprowadzeniu według postanowień powołanego artykułu opłacone zostały, należy się przy wywozie tych napojów z obrębu położonego wewnątrz linii akcyzowej zwrot miejskiej opłaty konsumcyjnej w wysokości następującej:

1. Za arak, koniak, rozolisy, likwory i esencyę ponczową, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu przy eksporcie w ilości co najmniej 25 litrów w jednem naczyniu lub we flaszkach jednolitych ćwierć, pół lub całolitrowych 25 kor. za jeden hektolitr;

2. Za rum, wódkę i spirytus przy eksporcie w ilości co najmniej 25 litrów po 56 hal. za jeden stopień hektolitrowy t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100-dzielnego alkoholometru odmierzony stopień.

Za inne napoje spirytusowe, tak mało osłodzone i zaprawione, że okażą na 100-dzielnym alkoholometrze więcej jak 30 stopni, po 25 kor. za każdy hektolitr.

3. Za piwo niezepsute, które przy próbie po wydzieleniu kwasu węglowego wskaże najmniej $2^1/_2$ stopnia sacharometru, przy eksporcie w ilości najmniej pół hektolitra (50 litrów) 3 kor. 20 hal. za jeden hektolitr (100 litrów).

4. Za miód pitny niezepsuty przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów 9 koron za jeden hektolitr (100 litrów).

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów gorących przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito) jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego konsumcyjnego podatku rogatkowego.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 1. sierpnia 1911.

Franciszek Józef w. r.

Wickenburg w. r.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. sierpnia 1911, w sprawie przydzielenia powiatu sądowego załozieckiego do politycznego powiatu zborowskiego w Galicyi.

Na podstawie § 10 ustawy z dnia 19. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 44, przydzielone zostają należące obecnie do politycznego powiatu brodzkiego

gminy i obszary dworskie Batków, Blich, Czystopady, Gontowa, Hnidawa, Łukawiec, Markopol, Milno, Panasówka, Podbereźce, Ratyszcze, Reniów, Seretec, Trościaniec wielki, Wertełka, Zagórze i Załoźce do politycznego powiatu zborowskiego w Galicyi.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. września 1911.

Wickenburg w. r.

Nr. 111.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 8. sierpnia 1911 L. 103.335, w przedmiocie zezwolenia gminie Jaćmierz na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Jaćmierz pobierać przez czas do końca r. 1919, pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 (dwanaście) K.
2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K.
3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.
4. od jednego hektolitra miodu po 8 (ośm) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Jaćmierz.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 112.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 8. sierpnia 1911 L. 103.334, w przedmiocie zezwolenia gminie Chocznia na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Chocznia pobierać przez czas do końca r. 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K.

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K.

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Chocznia.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 113.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. maja 1911 Dz. p. p. Nr. 102, co do rozpoczęcia działalności c. k. Sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi.

Ustanowiony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. listopada 1903 Dz. p. p. Nr. 241, Sąd powiatowy w Podkamieniu ma rozpocząć swą działalność dnia 1. września 1911.

Hochenburger w. r.

Nr. 114.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 31. lipca 1911 L. II. 2987/1, względem uregulowania peryodycznych transportów szupaśników koleją żelazną ze Lwowa w kierunku do Kołomyi, Tarnopola i Rawy ruskiej.

Odnośnie do rozporządzeń c. k. Namiestnictwa z dnia 21. sierpnia 1875 L. 4287/pr. Dz. u. kr. Nr. 57, z 7. lipca 1876 L. 19.767 Dz. u kr. Nr. 27 i z dnia 2. listopada 1879 L. 27 860, Dz. u. kr. Nr. 84 w wykonaniu ustawy państwowej z dnia 27. lipca 1871 Dz. p. p. Nr. 88 postanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym celem uregulowania transportu szupaśników koleją żelazną ze Lwowa w kierunku do Kołomyi, Tarnopola i Rawy ruskiej, co następuje:

Art. I.

Z dniem 1. października 1911 zaprowadza się peryodyczny transport szupaśników na kolei żelaznej ze Lwowa w kierunku do Kołomyi, Tarnopola i Rawy ruskiej.

Od wyż oznaczonego dnia odbywać się będzie peryodyczny transport szupaśników osobowymi względnie mieszanymi pociągami, odchodzącymi ze Lwowa a to: w każdy wtorek w kierunku ku Kołomyi, w każdą środę w kierunku ku Tarnopolowi i w każdy czwartek w kierunku ku Rawie ruskiej.

Transporty te prowadzi zawsze c. k. żandarmerya.

Art. II.

Od dnia ustanowienia peryodycznych transportów szupaśników na wymienionych powyżej liniach kolejowych t. j. ze Lwowa w kierunku do Kołomyi, Tarnopola i Rawy ruskiej mają ustać wszelkie inne częściowe transporty pojedynczych szupaśników.

Art III.

Każda stacya szupasowa przy kolei żelaznej od Lwowa w kierunku do Kołomyi, Tarnopola i Rawy ruskiej, ekspedyująca szupaśnika zakupywać winna bilet jazdy kolejowej dla niego na całą przestrzeń, którą tenże szupaśnik odbyć ma koleją.

Art. IV.

Stacye szupasowe, położone przy kolei wzdłuż której odbywa się transport peryodyczny, oznaczone na wstępie powołanemi rozporządzeniami jako główne zbiorowe stacye, obowiązane są do pociągów z peryodycznymi tranportami szupaśników wysyłać swego funkcyonaryusza ze strażą gminną na dworzec kolei żelaznej w celu odbierania szupaśników przybywających tudzież oddania swoich na kolej.

Art. V.

Na wszystkich innych liniach kolei żelaznych z wyjątkiem linii między Lwowem i Krakowem, do której odnosi się rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 2. listopada 1879 L. 27.860 Dz u. kr. Nr. 84 szupasowanie pojedynczych osób odbywać się ma nadal według przepisów art. VI. VII. VIII. IX. X. i XI. wspomnianego rozporządzenia.

Art. VI.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1. października 1911.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.